

STOPAŘŮV DENÍK

BOBR EVROPSKÝ *Castor fiber*

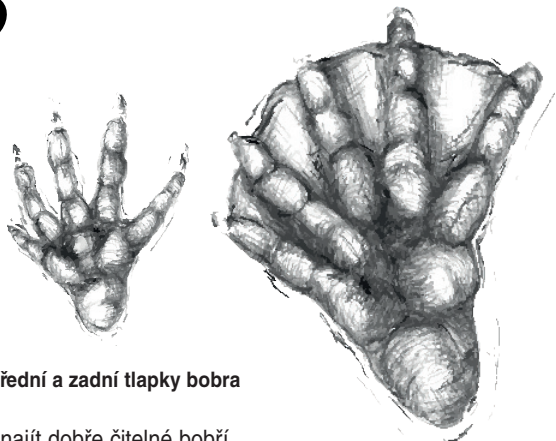
S hmotností dosahující až 30 kg je bobr evropský největším hlodavcem žijícím v Evropě. Dříve běžný druh rozšířený v lesích celé Euroasie byl před koncem 19. stol. na mnoha místech téměř vyhuben. Dnes se úspěšně do naší přírody vrací a jeho početní stavy se neustále zvyšují. Na některých místech dokonce z důvodu vyšších počtů bobří svojí aktivitou působí ve vodním hospodářství stále více rostoucí škody.

Bobří jsou zařazeni mezi zvláště chráněné, silně ohrožené druhy. Osidlují menší řeky a říčky, jezírka a tůň s bohatými břehovými porosty, které jsou zdrojem jejich výhradně rostlinné potravy a poskytují bobrům dostatek stavebního materiálu pro jejich stavby.

Ve dne bobra můžeme spatřit jen ojediněle, neboť jsou aktivní hlavně v noci. V blízkosti jejich domovů však můžeme narazit na nezaměnitelné stopy a pobytové znaky, o kterých si něco povíme.

STOPA

Díky vysoké hmotnosti bobra a vlhké půdě na březích můžeme na pěšinkách vedoucích

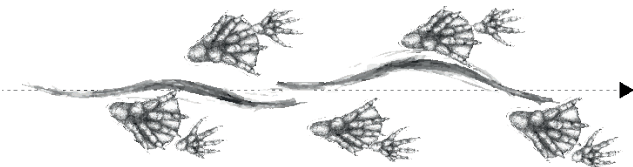

Otisk přední a zadní tlapky bobra

z vody najít dobře čitelné bobří stopy.

Otisk zadního běhu (plováku) je výrazně větší než otisk přední tlapky. Je dlouhý až 20 cm a široký 8 až 11 cm. Mezi pěti prsty bývá dobře zřetelný otisk plovacích blán.

Přední běhy má bobr krátké a slouží mu k uchopování předmětů. Ačkoliv i přední tlapky mají pět prstů, malé palce se ve stopě většinou neotiskují, a proto v ní často vidíme prsty pouze čtyři. Délka jejího otisku je asi 5 cm a šířka kolem 4 cm.

Přední tlapky jsou bez plovacích blán a v otisku mají dobře zřetelné drápy, které naopak otisk zadních plováků téměř postrádá.

STOPNÍ DRÁHA

Při chůzi se zadní tlapky otiskují mírně posunutě za přední a nebo je částečně přešlapují.

Délka kroku je 10 až 15 cm a šířka rozkroku je 15 až 20 cm. V měkkém blátě je ve stopní

dráze patrná i stopa po tažení 30 cm dlouhé ploché kelky. Ta může otisky tlapek překrýt a částečně je smazat.

OSTATNÍ POBYTOVÉ ZNAKY

Spíše než stopy nás ale na přítomnost bobrů upozorní jen těžko přehlédnutelné stopy po jejich aktivitách.

V místě výskytu bobra nacházíme stopy po hlodání na břehových dřevinách. Charakteristické okusování kmene nízko nad zemí po celém jeho obvodu, ve tvaru připomínající přesýpací hodiny, je těžko zaměnitelné s čímkoliv jiným. Následkem tohoto ohlodání a s pomocí větru, se takto poškozené dřeviny kácují k zemi. Listí a mladé větve pokácených stromů jsou pak novým zdrojem potravy a silnější části větví poslouží ke stavbám.

Pokud to v dané lokalitě neumožňují břehy, ve stojaté vodě si z naplaveného a pokáceného dříví bobří budují velké hrady a v nich si zřizují svá doupatá – kotle. Vstup do něj je vždy pod vodou a přívod vzduchu do obydlí bobrů zajišťují důmyslné větrací šachty.

Na vodních tocích bobří budují mnohdy až kolosální hráze. Ty slouží ke zvýšení hladiny vody nad hrází tak, aby byl vodou zaplavený vchod do bobřích doupat a bobří tak byli bezpečně ukryti před nezvanými hosty.

Vyšší stav vody umožňuje bobrům také splavovat natěžený stavební materiál a vytvářet si pod hladinou zásoby na zimu, což bývají olistěné větve měkkých dřevin zatažené pod vodou a zapíchnuté do dna.

V místě výskytu bobra můžeme najít také jeho trus v podobě krátkých tlustých válečků, 2 až 4 cm dlouhých s průměrem asi 2 cm. Trus ale bobr většinou klade do vody, a proto je jeho nálezy spíše náhodný.